

kariéra

K ČEMU JE VLASTNĚ MBA?

Mezinárodně uznávané studium MBA (Master of Business Administration) začíná u nás získávat stále více příznivců. Začíná se brát jako vstupenka do vyšších sfér významných firem. Pořád ale chybějí ucelenější informace o tom, jak a kde takový vzdělávací program absolvovat. Ani povědomí o tom, které z nabízených programů MBA jsou skutečně kvalitní a srovnatelné svou úrovní se zahraničními programy, se ještě nevyhranilo.

»Těm kvalitním bezesporu patří nabídka Masarykova ústavu vyšších studií CVUT v Praze, který k nám před čtyřmi lety uvedl britský systém manažerského studia MBA organizovaný Sheffield Business School.

Masarykův ústav otevírá každoročně dvě třídy po třiceti studentech. Zájem je velký, podmínkou přijetí je kromě několika let praxe i dobrá znalost angličtiny, neboť studium vedou nejen naši odborníci, ale z velké části britští lektori ze zmíněné sheffieldské školy a rovněž studijní texty ve 2. a 3. ročníku jsou v anglickém jazyce.

Komunikace v angličtině podmínkou

»Studium si účastníci hradí sami nebo prostřednictvím firem, které je vysílají,« uvádí vedoucí programu MBA doc. Ing. Helena Fialová, CSc. Výuka je rozdělena podle jednotlivých témat na přednášky a semináře. Na závěr každého tematického bloku lektor studentům zadává tzv. Assignment, písemnou práci, v níž manažer řeší probíraný problém na příkladu své vlastní firmy, v podstatě zpracovává vlastní originální případovou studii. A aby to bylo kapánek složitější, její rozsah nesmí překročit limitovaný počet slov, neboť manažer musí být mimo jiné schopen přesně, srozumitelně a stručně vyjadřovat svá stanoviska a přístupy k řešení problémů.

»Při koncipování manažerského studia na tři roky jsme vyšli časovým vytíženým manažerům vstříc tím, že jsme výuku rozvrhli do několikadenních tematických bloků, které se konají jednou za dva měsíce. Náročnost studijního programu dokresluje »úmrtnost« zájemců. Studium, završené závěrečnou zkouškou hodnocenou v Sheffieldu, dokončí zhruba polovina z původně přihlášených účastníků,« pokračuje doc. Fialová. »Aby bylo možné vyhovět i zájmu uchazečů se základními znalostmi angličtiny, zvolili

Jaroslav Míl

jme loni kombinované studium. Otevřeli jsme 1. ročník, v němž valná část výuky probíhá česky a studenti si souběžně v intenzivním kurzu doplňují znalosti angličtiny, aby byli v následujících ročních schopni studovat anglicky.

Proč se do toho pustit?

Ptali jsme se studentů závěrečného, 3. ročníku programu MBA.

Marie Haisová

Jiří Boubín

MUDr. Zuzana Roithová, ředitelka Fakultní nemocnice Královské Vinohrady Praha (42 let): Jako ředitelka nemocnice s dvěma a půl tisícem zaměstnanců jsem záhy pocítila, že mi chybí teoretické znalosti z oboru řízení podniku. To byl první důvod, proč jsem se ke studiu rozhodla.

Druhým důvodem je zcela nová situace, v níž se naše zdravotnictví ocitlo a která vyžaduje, aby ředitel velkého zdravotnického zařízení měl vzdělání v oboru manažerská ekonomie. Takový rozhled však předchozí studium na medicíně nikomu neposkytovalo a troufám si říci, že výuku stylu řízení, jež transformující se zdravotnictví potřebuje, ani žádná česká vysoká škola nenabízí. Musíme se učit tomu, co je v zemích s tržní ekonomikou běžné – být úspěšný v soutěži.

Zdravotnictví chápou jako službu pacientům, která vyžaduje jiný styl řízení, než ještě donedávna od nás očekávali ministerští úředníci. Studium MBA toto mé přesvědčení potvrzuje. Za velký přínos studia považuji účast zahraničních lektorů, neboť se přímo od nich dovidám o zahraničních zkušenostech, které potřebuji k vlastní řídicí práci.

Velice příjemně mně překvapilo, že studium je tak těsně spjata s možností rychlé aplikace získaných poznatků do praxe. Každý měsíc pobytu na této škole mi tak pomáhá přinést něco nového do řídicí praxe v nemocnici, za kterou jsem odpovědná. V kontaktu s kolegy-studenty mám navíc možnost konfrontovat si podmínky práce zdravotnického personálu a podnikatelů. I toto srovnání je pro mě a pro nemocnici nesmírně poučné a užitečné.

Marie Haisová, ředitelka nevládní neziskové organizace Zelený kruh (45 let):

Zahraniční odborníci, s nimiž se v oblasti ekologie setkávám, mi doporučili, abych při řízení nevládní organizace uplatňovala principy z teorie a praxe managementu. Radili mi, abych, stejně jako podnikatelé, začala studovat management, jinak že nedokážu tuto složitou a citlivou oblast profesionálně řídit. Po nedobré zkušenosti se studiem na jedné české škole managementu jsem se přihlásila sem. Oceňuji, že v tomto programu jde lektorům o kontakt s posluchači, o lidskou komunikaci. Díky tomu se všichni snažíme ze sebe vydávat to nejlepší. Učíme se tu vlastně každý ve svém oboru tvořivě pracovat.

Ing. Jaroslav Čelechovský, ředitel EIMCO Praha (43 let): Před pár lety při setkáních se zahraničními partnery mě zaujalo, že tito lidé mají jeden společný znak: schopnost výstižně analyzovat situaci a přesně definovat jádro problému, nazývat věci pravým jménem. Když jsem zkoumal, čím to je, zjistil jsem, že všichni prošli studiem MBA. Dnes po téměř třech letech vlastního studia MBA chápou toto studium nejen jako velmi praktickou věc pro obchodní jednání, ale mnohem šířeji. A ještě něco: když v zahraničí zjistí, že studují MBA, berou mě mnohem vážněji, vzbuzuje to větší prestiž.

Ing. Jiří Boubín, ředitel EnCeTex Vysoké Mýto (35 let): Před třemi lety jsme zaklá-

Zuzana Roithová

Jaroslav Čelechovský

dali firmu a já cítil, že mám sice odborné znalosti, ale nevím nic o řízení podniku. Z několika nabídek, co byly tenkrát na trhu, jsem zvolil tuto, protože mi vyhovovala časovým harmonogramem. V průběhu studia jsem si potvrdil to, co jsem předtím spíš jen intuitivně tušil: že umíme řadu věcí dělat stejně dobře jako jinde ve světě, ale chybí nám sebevědomí. Dřív jsem pro své konání neměl dost racionálních důvodů a studium mi je poskytlo a mé podnikatelské sebevědomí narostlo. Studium mě naučilo komunikovat – při jednáních se zahraničními partnery už mluvíme stejným jazykem.

Ing. Jaroslav Míl, ředitel sekce palivového cyklu jaderných elektráren ČEZ Praha (38 let): Za poslední roky jsme všichni urazili notný kus cesty. Ale všechny ty informace a znalosti, co za pochodu získáváte, je třeba občas utřídit. Na to většinou nebývá kdy. Utřídit poznání a pracovat sám na sobě – to byly dva hlavní důvody, proč jsem se do studia pustil.

Těžko na cvičišti, lehkou na bojišti

Haisová: Obtížné mi pořád připadá všechno. Každý »assignment« je pro mě nový těžký úkol, kterým se prokousávám. Motivuje mě tím, že si sama dokážu, zda to nakonec zvládnu. Právě nepřetržité překonávání problémů v tomto studiu považuji za největší impuls sebezvoje a sebezdvělávání.

Roithová: Tato škola skutečně vede k vyprodukování určitého výsledku. Samotné vás pak překvapí, když dokážete zvládnout tak obrovský objem práce. Zvlášt pro ženu je to nesmírné náročné studium, protože těch dalších dvou profesí – práce v řídicí funkci a role matky a manželky v rodině – ji nikdo nezabaví. Sklou všechny tyto tři profese je otázkou každodenního vážení priorit. I takové racionální organizaci vlastního času nás tato škola učí. To je jediná cesta, jak to zvládnout a nevzdát se.

Míl: Největší problém vidím v nedostatku času. Člověk je ale donucen si stanovit priority, být vůči sobě tvrdší. Motivací může být i to, že vidíte, jak dobře připraveni přicházejí dnes do praxe mladí lidé. Pokud dnes pro své sebezdvělávání něco neuděláte, v budoucnu to už nedoženete.

Čelechovský: Krize na mě dolehne vždycky, když sedám k počítači a mám vypracovat domácí úkol. Tady se pracuje jinak než v klasické škole, kde máte podle osnov zvládnout určité penzum znalostí a pedagog vás z něho prozkouší. V tomto studiu jsme seznámeni s určitou tematickou oblastí, ale aplikace do konkrétní reality ve vašem podniku záleží jen a jen na vás. Je tedy velice individuální, co si kdo ze studia odnese.

Boubín: Ztráta motivace, když sedíte bezradně před čistou obrazovkou počítače, není nic neobvyklého. Ale nikdo tu ještě nehovořil o penězích. Já si studium hradím ze své kapsy, a proto si chci ze studia odnést co nejvíc. Když si uvědomím, že nemohu jen tak peníze vyhodit oknem, obvykle mi to pomůže studijní krizi překonat.

Postupně se rodí sebraný tým

Studium MBA navštívují lidé z nejrůznějších, často velice vzdálených oborů. I to má svůj pozitivní vliv na rozvoj myšlení každého ze studentů, neboť jak podotkla M. Haisová: »Delší práce v jednom prostředí hrozí vždy určitou izolovaností a jednosměrností pohledu i hodnocení.« Účastníci besedy se shodli, že jim několik let společně strávených při studiu pomohlo lépe poznat a pochopit profese i činnosti v jiných resortech, někdy dokonce i poopravit stanoviska zcela protichůdná (v tomto případě např. mezi ekologií a energetikou). Týmová spolupráce na seminářích v nich pěstuje vzájemnou toleranci a úctu, schopnost argumentovat a oponovat. Skupinová výměna názorů často přispěla i k přejímání zajímavých zkušeností a poznatků, které kolegové v jiných oborech už vyzkoušeli a které se dají využít i jinde.

ALENA KAZDOVÁ
FOTO ARCHIV